

A „MURAKÖZ“ megjelenik minden vasárnap
Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“

Izlazi svaku nedelju

Céna mu je :

Na čelo leto 4 frt — kr
Na pol leta 2 frt — kr
Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredničtvu Medjimirja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela u Čakovcu.

VEGYESTARTALMU HETILAP | NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. — IZLAZI SVAKU NEDELJU

Muraköz Főtiszt. Lelkészeihez!

A zágrábi Bibornok Érsek Úrnak Muraköz Püspöke Ő Eminenciája magas rendeletével megengedte hogy Muraközben az eddig használt horvát és zágrábi illyr és délszláv nyelvön írt káték helyett a muraközi nép nyelvén írt káték használtsanak. Ezen rendeletben van Ő Eminenciájának és a kátek szerkesztőjének is a könyvek technikai és elkielégítő várni kellett és a szerkesztés véletlen a szeretet napját megvárta van szerezésenk Ő Eminenciájának fontos rendeletét nyilvánosságra hozta.

Tudom jól hogy Muraköz főtiszt lelkészei között sokan lesznek akiket meglegeme hír: sőt talán találkoznának olyanok is, akik akadályt gördítenének a muraközi káték elterjedése elé, de hiszem azt is, hogy ha azon nemes intenciókkal tisztában lesznek, amelyek a muraközi káték íróit vezették lelkészi szent kötelességöknek teljes tudatában pártolni fogják eme kátét s a templombau úgy mint az iskolában azok használatát nemcsak Ő Eminenciájának magas rendelete, de saját meggyőződésökből is elfogadják!

Muraköz több hazafias s derék lelkésze és csekélységem munkálkodtunk abban, hogy a káték napvilágot lássanak. Lelkesített bennünket amaz óhaj, hogy a muraközi nép a saját nyelvén ismerje s tanulja vallása szabályait, hogy saját nyelvén fohászok hassék Istenéhez Mert eddig ezt nem tehettem! Imádkoztam és tanult olyat, amit nem értett Hisz a délszláv irodalmi nyelv oly átalakuláson ment keresztül néhány év óta, hogy azt a muraközi nép nem érti nem ismeri! Másrészt az egyöntetűség elvének is akartunk muraközi kátékkal szolgálni a muraközi iskolákban, ahol már mindenütt a muraközi olvasókönyvek vannak használatban a zágrábiak helyett. Amaj orsz. bizottság határozata nem kevésbé ösztönzött bennünket szándékunk keresztül vitelében, amely az érsekség jel-nvolt 3 tagjával együtt 1883-ban Csáktornyán kimondotta, hogy a hittani könyvek is muraközi horvát nyelven irassanak.

Ezek alapján kegyeskedett Bibornok Érsek ur Ő Eminenciája az engedélyt megadni A midőn ezt nyilvánosságra hozzuk s a haza s a muraközi nép nevében Ő Eminenciájának eme helyen is a leghálásabb köszönetet mondunk, nem mulaszthatjuk el, hogy Szele Ignác cz. kanonok s esperes tanfelügyelő ur Ő Nagyságának nevét ne emlitsük, aki terhes munkánk sikerében szives volt közben járni

A káté I. füzeté (II. oszt. számára) már megjelent, a nagyobb 1—2 hét múlva hagyja el a sajtót.

Mivel a muraközi nép vallási érzületének emelése szempontjából felette fontosnak tartjuk emez ügyet, azért a sze etet napján, szeretettel kérjük a Főtiszt. lelkész urakat, legyenek kegyesek a káték megjelenését jóakarattal tudomásul venni s Ő Eminenciájának a muraközi horvát nyelvre vonatkozó eme elvi elhatározását is figyelembe véve, a muraközi kath. káték létjogát elismerni s annak ügyét magukévá tenni sziveskedjenek!

Emberi munka lévén a muraközi káté fordítása is, bár mennyire törekedtek is a könyv írói annak hibátlan megjelenésére: mégis hibázhattak. Bizalommal kérjük tehát a Főtiszt. lelkész urakat, ha bibát fedeznek fel, forduljanak szives utbaigazításukkal a káték szerkesztőjéhez aki a közreműködő lelkész urak meghallgatásával, szivesen tesz javítást a munkában. Több szem többet lát, s több kéz többet tehet a nép erkölcsi és vallási érzületének javításán s emelésén!

Szent meggyőződésünk, hogy a népnek jobb s szebb karácsonyi ajándékot nem adhatunk mind ama hirt, hogy van végre valahára könyv, amelyből a vallás vigasztaló szavait megértheti! Ez nem reklám, ez a meggyőződés tiszta önzetlen szava!

Csáktornya, 1885. decz. 22.

MARGITAI JÓZSEF.

A zágrábi Bibornok Érsek ur Ő Eminenciájának idevonatkozó magas rendelete így szól:

20P

Főtisztelendő Szele Ignác cz. kanonok aesp. tanfelügyelő Úrnak

Nedelicez.

Főtisztelendő cz. kanonok, alesperes Úr!

Méltányolván a főtiszt. Uraságod f. hó 26 án kelt felterjesztését nem különben az illető lelkész és tanár urak folyamodványában előadott indokokat, jelesen, hogy az újabb irodalmi nyelven kiadott horvát káté használata a muraközi iskolák és szentegyházakban sok nehézségekkel jár miután az a muraköziek tájékozatlanságán lényegesen különbözik, és az ottani nép által eléggé nem értetik; tekintve továbbá azt: hogy a muraközi népiskolákban a többi tantárgyak is a nép nyelvén tanítatnak, ezennel beleegyezésemet adom: hogy a kérvényező urak a muraközi népiskolák számára Deharb katekizmusát a muraközi tájnyelven kiadthassák. A fordítást egészen az illető vállalkozók szorgalma s ügyességére kell bíznom, miután székhelyemen tudtomra nem találkozik a muraközi nyelvben annyira jártas egyén, kivel ama fordítást átvizsgálhatnám, miért is a felterjesztett mutatványt a kezdett mű folytatása végett egyszerűen visszazárom.

Kelt Zágrábban 1885. évi január 28.

JÓZSEF BIBORNOK ÉRSEK

CSARNOK.

Karácsony éj.

... Rajz —

Horváth Gyulától

Éjj van, csendes méla éjj, a kereszténység egyik legszebb ünnepe, a karácsony előéje. A hársaknak lombvesztett ágait halk fuvalom ringatja; s az alvó világ felett éber szemmel virrasztanak a — csillagok.

Az angyalképű kis gyermekek belefáradtak már a játékba; a karácsonyfa gyertyáskái eloltattak. Csendes, nyugodt minden. — Tán a természet is tudja, hogy holnap lesz szent kará-

csony napja? A léghen titokzatos fuvalmak zendülnek, s a különböző díszonások egy édes melodiává folynak össze, mintha csak hallanók:

„Gloria in excelsis Deo!”

A fuvalom tova repül, behatol egy kisdéd ház félg kinyit ablakán, meglebbenti a nagy se-lyem függönyöket, s egy borzalmas nyögés alakjában hal el. A virrasztó anya keresztet vet magára, s rémülten felsikolt:

— Oh Istenem!

Marvány arczán az ijedség vet árnyat. Szorongó kedéllyel ül a kisdéd ágyon, melyben gyermeke a halállal vívódik. Karácsony éje van! Ma született a kis Megváltó... az ő gyermeke pedig haldokol... Borzasztóan fenséges ellenfél...! Nagyobb epocha a halál, mint a születés. Ott áll a szép karácsonyfa féltiszítve aranyos diókkal, ezüstös almákkal; felette apró angyalkák, közepen egy kis istálló. Jenne a gyermek Jézus. Az egész fa csak úgy ragyog a sok égő gyertyától. Hiába! nincs aki benne gyönyörködjek, nincs aki ezerféle kedveskedéssel kérdessel ostromolja a jó mamát. Ott tekszik a korágyon, melynek tejénél a halál angyala vár az áldozatra...

A szegény anya egyedül virrasztja át a rémes éjt. Szívét kettélé tépi a fájdalom. A messze távolban főtörőn szereltt térje küzd az édes magyar honért, itt pedig összes reménye, boldogsága küzd az élettél... Lázus imájában kegyelmet esdekeli mindkettőt... Melyik marad meg? melyik vesz el...? Ez még titok. — Gyönyörű se-lyem haja kibontva hull alá gömbölyű vállaira, nagy fekete szemében a szótét fájdalom fényes követe: a könyv remeg.

— Az óra melabásban elkongja a tizenkettőt. A beteg gyermek megfordul ágyában, s megszólal hideg ajaka:

— Edes mamán, ugy-e a kis Jézus szereti a kis gyermekeket?

— Bizony szereti édes magzatom a jó gyermekeket, akik szülőiknek engedelmeskednek.

— Ugy-e mamám én mindig jó voltam —? Én majd a mennyországba menek... De szép lehet az a mennyország... úgy szeretnék már ott lenni...

Hideg borzadály futotta végig e szókra az anyát. Görcösen átölelte gyermekét, mintha a halál elől akarta volna elragadni, s e közben heves zokogásban tört ki. A kis fiu ismét megszólalt:

— Ugy-e édes jó mamám, holnap lesz szent karácsony napja, oh de szeretnék én a templomba elmenni és hallgatni, amit az a jó bács a kis Jézuskáról beszél...

Egy percze erős köhögés fogta el.

— Mamám! beszélt tovább a beteg szakadozottan. Te sokszor mondtad, hogy te is tudsz beszélni a Jézuskáról. — Jaj de szeretném hallani! — akkor nem — faj — oly — nagyon. —

A szép anya ég felé emelé könnyel telt szemét, egy andalító érzés járta át. Nem faj többé semmi... nem félti gyermekét a haláltól. Egy angyalt lát képzeletében, fején myrtusz koszorúval, melyen diadémul egy gyémánt lapon e szó áll: „Remény.”

Homlokon csókolja a szenvedő gyermeket, s elkezd beszélni édes, csengő hangon a Jézuskáról. Beszél hosszan, hosszal, míg az álom jótékony tündere csókot nyom a bágyadt se-lymes szem- pillákra...

Az óra egyet kong, — a haldokló egy hosszú fohászok... megmozdulnak a se-lyem függönyök, s a halál angyala sietve kirepül a gyermekek lelkével, föl, föl a — wagasba... a hainatatlanságba...

Az anya ajkai körül édes mosoly játszik. Halvány ajkát rózsapír futja át... Álma szép... Első szerelme édes napjait álmódja vissza, midőn szeretett férjének az első „igen-t” susogja...

Tovaszövődik az álom s férjét látja hazatérni koszorus homlokkal a harcztérről... óh mi boldog lehet a... boldogtalan... Az égi kéz mily gyönyörűen festi a valót...

Áldjad csak szegény anya! Szellő ne zugi...! óra ne kongj...! madárkám ne keljete korán...! Csitt! Csendesen...! hallgassunk mi is, ne ébresz-szük fel a szerencsétlen anyát...!

— A keresztény vallás legszebb és legmagasabb ünnepe, a kis Jézuska születése napján t. olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk! Köszöntsön be minden házba a béke, a szeretet! Keresse fel minden hajlékot a boldogság és megelégedés! Legyen boldog a szegény, a gazdag egyaránt! Legyen egyetértés a magyar haza mindenféle vallásu s nyelvű népei között! Értse meg egyik a másikat a haza felvirágoztatásában! Boldog ünnepeket!

— A „Muraköz“ hihetőleg már a jövő számtól kezdve tetőzetőbb nyomással fog megjelenni, mert kiadója Fischei Fülöp, csáktornyai nyomdáját egy új géppel szereli fel.

— Néhány hét óta Csáktornyan egy hectografált élcslap jelenik meg. A neve: P i a c z, szellemi rugatok; okos emberek számára, jön valamicsodás hetivásárkor. Érdemes, hogy róla megemlékezzünk. Rajzai jók, élcei között van sok mulattató s a mi a fő, noha Csáktornya s Perlak egyleti s társadalmi életével foglalkozik, ment minden sértő személyeskedéstől. Az illető névtelen kiadót s szerkesztőt a közönség érdeklődése, mellyel viseltetik a „Piacz“ irányában, felbátoríthatja, hogy állandósítsa lapját s előfizetést nyisson reá. Eddig 3 szám jelent meg. Utolsó számának tartalma: Akademia (7 rajzzal). A Piacz tárczája (rajzzal) Téli sport (3 rajzzal), A hajtó vadászat (rajz). Jutka néni elmékedései, hírek (rajzokkal), adomák, irodalom, szerkesztői posta. Laptulajdonos: Mr. Cigaró. Felelős szerkesztő: Dr. Trabuccó. E lap nem s o k példányban jelenik meg s az illetők ingyen kapják a postán, a névtelen kiadótól.

— Lopás. Kovácsics István mácskoveczi születésű szolgálégy f. hó 21-én délben a „Hattyu“ vendéglő istállójából egy utazónak loviról a pokróczokat lelopta s azokat nyomban el is adta a pretetincezi kocsmárosnak 2 frtért. Az illetőt a csendőrzárat elfogta s bekísérte.

— A felső vidéken uralkodó rouszó toroklobb elfojtása ügyében kiküldött orvos

működését, ugylátszik, siker koronázza, mert a járvány szűnő félben van. Az orvos segítségére a csáktornyai, stridói és bellatincai kir. csendőrzök vannak kirendelve, akik 3—3 napig felváltva szorgalmasan teljesítik kötelességüket s erre szükség is van, mert a nép még mindig vonakodik betegeit a kórházba szállíttatniasz orvos egyéb óvrendeleteit teljesíteni.

— A muraközi zsebmetszők. A privizláveczi cigányok már nem elégsznek meg azzal, hogy Muraközben csennek egyet-mást, hanem körutra indulnak rendszeres működési helyökről. Ugyanis a f. hó 15-i luttenbergi (Stajeroszág) vásáron kísérlették meg hárman közülök a szerencsét, loptak egy ezüst órát s aranylánczot, azonban rajtaveszítettek, mert a káros észrevevén a lopást, tetten, kapta az illető a zsebmetszöt, de már az óra a láncz czal együtt más kézben volt. A tolvaj Luttenbergben van becsukva. 2 társa (asszonyok) pedig elillantak az órával s tagadják a részességet. Csendőrségünk ismert erevények s ügyességének azonban majd sikerül az illetőket vallomásra birni. — A z u t ó b b i hetivásáron 2 totoveczi cigány és 2 cigány asszony zsebmetszéssel foglalkoztak, hol egy szegény almakereskedő nőtől 9 frt 60 krt; egy másiktól pedig 2 frt 20 krt és egy kereskedőtől 2 mellényt loptak el; a csendőrzáró ahogyan utolérte őket, futásnak eredtek s a lopott tárgyakat eldobták, hanem sikerült őket elfogni s a helyi bíróságnak átadni. Fogja aztán valaki M u r a k ö z r e, hogy n e m h a l a d! Ugylátszik, hogy a mi tolvaj uraink is haladnak a civilizáció utjain. Most már nem elég nekik a prózai malacz, meg a tyuklopás, aztán holmi pincze betörés, hanem már a zsebmetszés művészetére adták magukat. Sajnos, ezuttal nem sikeresen! Sutor ne ultra crepidam!

— Puskára, meg a hajtókra vigyázzunk! Szól ez a vadászoknak, hogy ugy ne járjanak, mint a stefaneczi kocsmáros K. R. aki f. hó 17-én hajtókkal vadászván, meglőtt egy 11 éves fiut. A fiu árva, senki sem törődik vele; meglöve, testében sok seréttel fekszik orvosi segély nélkül. Így írja lapunk egyik t. földmivelő barátja.

IRODALOM.

Eredeti regény- és elbeszélő irodalmunk körül nagyobb érdemeket nem szerzett magának vállalat, mint a „Gondúz“-szépirodalmi hetilap, mely öt negyed évi fennállása alatt a magyar regények és beszélek egész tárházát nyitotta meg a művelt olvasó közönség előtt. Előttünk fekvő 9—14. számaiban három eredeti regény folytatódik: egy történeti Abonyi Lajos-tól („Az utolsó kuruczvilág“), egy pszichologiai Beniczkyé Bajza Lenké-től, („A vér hata“ma“) és egy társadalmi Vértessy Arnold-tól („Csiricsáry Bertalan úr ő méltósága“). Ezekon kívül Belot Adolphe-nak egy fölötté érdekesítő regénye („A kigyó“) jelen meg benne. Rendkívüli gondnal ápolja e kiváló szépirodalmi heti lap a kisebb elbeszélő műfajokat: a novelettet, életképet, rajzot sat. is. A kisebb elbeszélések válogatott seregeből kiemeljük a lap főmunkatársának, Tolnay Lajosnak „Mikor füttyüljön a férj“ életképet, melyben az új magyar elbeszélésnek ez uttörője a jellemekből merített kitünő humorral rajzolja a léha férjét és a hűtlen feleséget. Nem kisebb élvezettel olvastuk „A házasság szerzés“ és „A miatyáink“ című humoros és satirikus dolgozatait. — Meglepetést szerzett olvasóinkat jeles lyrai költőnk Endrődi Sándor egy satirájával prózában. („A vérianu“), melyben mélyre hatoló gunynyal leplezi le egy Kosuth Lajos természetes fiaként szereplő egyén üzelmeit. Mikszáth Kálmán folytatja kedves rajzait „A képviselőház karzatáról.“ Margitay Dezső „B fágyol“ című beszélykéjében linom és elevensege által megragadó előadással rajzol naiv és humoros képet a serdülő leányvilágból. Dr. Sziklay János elbeszélése („A postás kisasszony regénye“) megható tárgya és realiztikus színezete által kelt figyelmet. A nő-írókat bájos kisebb rajzokkal képviselik Sikor Margit („A villám“) és Ferenczy Jolánta („Ragyás Terka“). — A lyrai költők közül Benedek Aladár Longfellow egy szép költeményének fordításával, Reviczky Gyula egy erős hangulatu világbánatos dallal szerepel; Inczedy László a sze vedély hangján szólai, a fiatalabb nemzedéket pedig annak egyik legkiválóbb tagja Palágyi Lajos képviseli böicselmi hangu költeményével, melyhez méltán sorakozik Szomori Károly csimos szerelmi elégiaja. Rendkívül gazdag és válogatott tartalma által a „Gondúz“ a művelt olvasóközönség kedvencz lapjává lett. Ajánljuk e kitünő vállalatot, mely olcsóság tekintetében is egyedül áll, (előfizetési ára negyedévenként 1 frt 50 kr.) különösen most, mert újévkor az előfizetés legalkalmasabban eszközölhető. A kiadó mindenkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóny számmal, ki e végett levelező lapon a „Gondúz“ kiadóhivatalához (Budapest, Dobuteza, 14. szám) fordul.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Na Božić.

Nega lepšega i zvišenoga svetka vu kršćanskom životu, kak je Božić! Raduje se den denešnji siromak tak kak bogataš, stari tak kak mladi!

Svaka, i najsiromaškesa hiža si vre od tijeđnov dugo špara groše, da si denes svoju govedinu kupi, da si kaj bolšega skuha i peče. Gospodar ide vu klet, pak donese domašim nekaj za piti. A deca? No, ona imaju denes dobroga dneva! Kolačov pak pogač je tuliko, da ne samo njim, nego i siromašnim dosta dospe.

I sama kršćanska cirkva se veseli den denešnji. To kažeju s pozlačenimi orehi i s božićnicami nakitjene borove kite, božićne popevke. I orgulje veseleše igraju denes! Gdo se nebi veselil, kad čuje pesmu: pastiri, pastiri ustanite?!

Veseli se celi svet, ar se je denes narodil on, koga su narodi vnogo letah čekali, kojeg rodjenja su proroki pak mudraci prorokovali. Denes se je narodil zveličitelj puka vu prostoj štalici, vu Betlehemu. Tam su ga prvič pohodili prosti pastiri, pak zmožni kralji, da mu se nakloniju.

Šetujmo i mi k njemu vu cirkvu i s veseljem njega dičimo, narodjenja njegovog veselo svetimo i Bogu višnjemu i milostivnomu hvalu dajmu, da nam je iz prevelike svoje milošće sina svojega poslal, da bi tu na ovim grėšnim svėtu izbrisal zločinstva naša!

A mi, koji se s vami radujemo - poštvani čitatelji! — želimo vam dobre i vesele svetke i s vami skupa kriknemo:

„Narodil se je kralj nebeski“, „Dika Bogu na visini, a mir ljudem na nizini!“

ZABAVA.

Božićna noć.

Noć je, tiha nema noć; noć pred jednim najlepšim kršćanskim svetkom, božićna noć. Tihi vetrić niše gole lipine grančice; a nad spavajućim svetom s budnim okom skoznuju zvezde.

Mala, k angelom spodobna deca već su otrudnila od igre; sveće na božićnom drevu već su pogasnule. Sve je tiho i mirno.

Morti i narav zna, da bude zutra sveti den božićni?

Vu zraku se tajinstveni veter prebua, i svakojački dissonansi zlevaju se vu jednu lepu melodiju, kak da bi se čulo:

Gloria in exelsis Deo!

Veter dalje ide, nad jeden na pol odprti oblok nuter ide, zaniše velike sviine zastore, i iznikne s jednim k javkanju s podobnim glasom. Budna mati se prekriži i vu strahu zavikne „Bože moj!“

Strah ju je k mramoru spodobnoj veinil. S tužnim srcem sedi na posteljki, vu kojoj joj se dete s smrtjum bori. Božićna noć! Denes se je narodil Zveličitelj, a njezino dete vmira. Strašna božanstvena! Vekši dogodjaj je smrt kak narodjenje. Tam stoji lepo božićno drevo nakinčeno s pozlačenimi orehi, srebrnimi jabukami; nad drevom drobni angeleki; vu sredini mala štalica, a nutri detešće Jezus. Celo drevo je vu jednoj svetlosti od stotine malih svećicah. Zabadav, nega tko bi se nad njim veselil, nega, gdo bi se lepimi pitanji napadal mamu. Tam leži vu postelji, a pri glavi mu, čeka angel smrti na žrtvu.

Sirota mati sama verestuje celu noć. Srđce joj se razdvojiti hoće od bole. Daleko bori joj se muž za milu domovinu, ovde pak joj se sva nada, sva sreća bori s živ. ljenjem.

Puna straha moli za obedva. Koj ostane? Koj pogine? To je tajnost. Lepi sviñni lasi razprestrti su joj po okruglih ramenih, vu velikih črnih očih drhće joj suza.

Vura muklo bije dvanaest. Betežno dete obrne se vu postelji i zapita:

Draga mama, kaj ne da Jezus rad ima malu decu?

Istina, rad ima dobru, decu koja posluhneju roditelje.

Jeli, mama ja sem navek dober bil? Ja v nebo dojdem. Ali je negdi lepo nebo. Tak bi već rad tam biti.

Na ove reči steplo se je celo materino telo. Zagrlji si dete, kak da bi ga od smrti štela izbaviti, i žuhko se počme plakati. Dete opet pregovori:

Jeli draga mamica, zutra bude božić. Joy, kak bi i ja rad išel vu cirkvu poslušat kaj on dober bači od Jezuseka pripoveda.

Za jednu minutu počel je jako kašljati.

Mama! prične pretrgljivo govoriti dete! Ti si punoput rekla, da i ti znaš pripovedat od Jezuseka. Jaj kak bi rad poslušal! onda me ne boli tak jako.

Lepa mati digne proti nebu oči. Neizmerno vugodno čuvstvo ju je poprijelo. Veđ ju nikaj ne boli, ne boji se za dete. Jednoga angeleka vidi pred sobom, na glavi s myrtusz vencem, na kojem je na diamantnoj tabli bilo napisano: Ufanje. Na čelo kušne dete, i počme s milim zvonkim glasom pripo-

— A keresztény vallás legszebb és legmagasabb ünnepe, a kis Jézuska születése napján t. olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk! Köszöntsön be minden házba a béke, a szeretet! Keresse fel minden házléket a boldogság és megelégedés! Legyen boldog a szegény, a gazdag egyaránt! Legyen egyetértés a magyar haza mindenféle vallásu s nyelvű népei között! Értse meg egyik a másikat a haza felvirágoztatásában! Boldog ünnepeket!

— A „Muraköz“ hihetőleg már a jövő számtól kezdve tetőzetőbb nyomással fog megjelenni, mert kiadója Fischer Fülöp, csáktornyai nyomdáját egy új géppel szereli fel.

— Néhány hét óta Csáktornyan egy hectografált élezcslap jelenik meg. A neve: P i a c z, szellemi rugatok; okos emberek számára, jön valamicsodás hetivásárkor. Érdemes, hogy róla megemlékezzünk. Rajzai jók, élczei között van sok mulattató s a mi a fő, noha Csáktornya s Perlak egyleti társadalmi életével foglalkozik, ment minden sértő személyeskedéstől. Az illető névtelen kiadót s szerkesztőt a közönség érdeklődése, mellyel viseltetik a „Piacz“ irányában, felbátorithatja, hogy állandósítsa lapját s előfizetést nyisson reá. Eddig 3 szám jelent meg. Utolsó számának tartalma: Akademia (7 rajzzal). A Piacz tárczája (rajzzal) Téli sport (3 rajzzal), A hajtó vadászat (rajz). Jutka néni elmékedései, hírek (rajzokkal), adomák, irodalom, szerkesztői pósta. Laptulajdonos: Mr. Cigaró. Felelős szerkesztő: Dr. Trabuccó. E lap nem s o k példányban jelenik meg s az illetők ingyen kapják a postán, a névtelen kiadótól.

— Lopás. Kovácsics István mácskoveczi születésű szolgálégény f. hó 21-én délben a „Hattyu“ vendéglő istállójából egy utazónak lovaíról a pokróczokat lelopta s azokat nyomban el is adta a pretetincezi kocsmárosnak 2 frtért. Az illetőt a csendőrzárát elfogta s bekísérte.

— A felső vidéken uralkodó rouszótoroklabb elfojtása ügyében kiküldött orvos

működését, ugylátszik, siker koronázza, mert a járvány szűnő félben van. Az orvos segítségére a csáktornyai, stridói és bellatincai kir. csendőrzök vannak kirendelve, akik 3—3 napig felváltva szorgalmasan teljesítik kötelességöket s erre szükség is van, mert a nép még mindig vonakodik betegeit a kórházba szállíttatni s az orvos egyéb övrendeleiteit teljesíteni.

— A muraközi zsebmetszők. A privizláveczi cigányok már nem elégszenek meg azzal, hogy Muraközben csennek egyet-mást, hanem körutra indulnak rendes működési helyökről. Ugyanis a f. hó 15-i luttenbergi (Stajerország) vásáron kísérlették meg hárman közülök a szerencsét, loptak egy ezüst órát s aranylánczot, azonban rajtaveszítettek, mert a káros észrevehén a lopást, tetten! kapta az illető a zsebmetszőt, de már az óra a lánczozal együtt más kézben volt. A tolvaj Luttenbergben van becsukva. 2 társa (asszonyok) pedig elillantak az órával s tagadják a részességet. Csendőrségünk ismert erélyének s ügyességének azonban majd sikerül az illetőket vallomásra bírni. — A z u t ó b b i hetivásáron 2 totoveczi cigány és 2 cigány asszony zsebmetszéssel foglalkoztak, hol egy szegény almakereskedő nőtől 9 frt 60 krt; egy másiktól pedig 2 frt 20 krt és egy kereskedőtől 2 mellényt loptak el; a csendőrzáró ahogy utolérte őket, futásnak eredtek s a lopott tárgyakat eldobták, hanem sikerült őket elfogni s a helyi bíróságnak átadni. Fogja aztán valaki M u r a k ö z r e, hogy n e m h a l a d! Ugylátszik, hogy a mi tolvaj uraink is haladnak a civilizáció utjain. Most már nem elég nekik a prózai malacz, meg a tyuklopás, aztán holmi pincze betörés, hanem már a zsebmetszés művészetére adták magukat. Sajnos, ezuttal nem sikeresen! Sutor ne ultra crepidam!

— Puskára, meg a hajtókra vigyázzunk! Szól ez a vadászoknak, hogy ugy ne járjanak, mint a stefaneczi kocsmáros K. R. aki f. hó 17-én hajtókkal vadászván, meglőtt egy 11 éves fiut. A fiu árva, senki sem törődik vele; meglöve, testében sok séréttel fekszik orvosi segély nélkül. Így írja lapunk egyik t. földmívelő barátja.

IRODALOM.

Eredeti regény- és elbeszélő irodalmunk körül nagyobb érdemeket nem szerzett magának vállalat, mint a „Gondző“-szépirodalmi hetilap, mely öt negyed évi fennállása alatt a magyar regények és beszélek egész tárházát nyitotta meg a művelt olvasó közönség előtt. Előttünk fekvő 9—14. számaiban három eredeti regény folytatódik: egy történeti Ahonyi Lajos-tól („Az utolsó kuruczvilág“), egy pszichológiai Beniczkyné Bajza Lenké-től, („A vér hatalma“) és egy társadalmi Vértessy Arnold-tól („Csaricsáry Bertalan úr ő méltósága“). Ezekon kívül Belot Adolphe-nak egy fölötté érdekfeszítő regénye („A kigyó“) jelen meg benne. Rendkívüli gondnal ápolja e kiváló szépirodalmi heti lap a kisebb elbeszélő műfajokat: a novelettet, életképet, rajzot sat. is. A kisebb elbeszélések válogatott seregéből kiemeljük a lap főmunkatársának, Tolnay Lajosnak „Mikor füttyüljön a férj“ életképet, melyben az új magyar elbeszélésnek ez uttörője a jellemekből merített kitünő humorral rajzolja a léha férjet és a hűtlen feleséget. Nem kisebb élvezettel olvastuk „A házasság szerzés“ és „A miatyáink“ című humoros és satirikus dolgozatait. — Meglepetést szerzett olvasóinknak jeles lyrai költőnk Endrődi Sándor egy satirájával prózában. („A vérünnep“), melyben mélyre hatoló gunynyal leplezi le egy Kosuth Lajos természetes fiaként szereplő egyén üzemleit. Mikszáth Kálmán folytatja kedves rajzait „A képviselőház karzatáról.“ Margitay Dezső „B t a g y o l“ című beszélekjében linom és elevenseg által megragadó előadással rajzol naiv és humoros képet a serdülő leányvilágból. Dr. Sziklay János elbeszélése („A postás kisasszony regénye“) megható tárgya és realiztikus színezete által kelt figyelmet. A nő-írókat bájos kisebb rajzokkal képviselik Sikor Margit („A villám“) és Ferenczy Jolánta („Ragyás Terka“). — A lyrai költők közül Benedek Aladár Longfellow egy szép költeményének fordításával, Reviczky Gyula egy erős hangulatu világbanatos dallal szerepel; Inczedy László a sze vedély hangján szólal, a fiatalabb nemzedéket pedig annak egyik legkiválóbb tagja Palágyi Lajos képviseli böcselmi hangu költeményen el, melyhez méltán sorakozik Szomori Károly csimos szerelmi elégiája. Rendkívül gazdag és válogatott tartalma által a „Gondző“ a művelt olvasóközönség kedvencz lapjává lett. Ajanljuk e kitünő vállalatot, mely olcsóság tekintetében is egyedül áll, (előfizetési ára negyedévenként 1 frt 50 kr.) különösen most, mert újékor az előfizetés legalkalmasabban eszközölhető. A kiadó mindenkinek ingyen és bérmentve szolgálgal mutatván, számmal, ki e végezt levelező lapon a „Gondző“ kiadóhivatalához (Budapest, Dob-uteza, 14. szám) fordul.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Na Božic.

Nega lepšega i zvišenoga svetka vu kršćanskom životu, kak je Božić! Raduje se den denešnj! siromak tak kak bogataš, stari tak kak mladi!

Svaka, i najsiromaškesa hiža si vre od tijeđnov dugo špara groše, da si denes svoju govedinu kupi, da si kaj bolšega skuha i peče. Gospodar ide vu klet, pak donese domačim nekaj za piti. A deca? No, ona imaju denes dobroga dneva! Kolačov pak pogač je tuliko, da ne samo njim, nego i siromašnim dosta dospe.

I sama kršćanska cirkva se veseli den denešnji. To kažeju s pozlaćenimi orehi i s božićnicami nakitjene borove kite, božićne popevke. I orgulje veseleše igraju denes! Gdo se nebi veselil, kad čuje pesmu: pastiri, pastiri ustanite?!

Veseli se celi svet, ar se je denes narodil on, koga su narodi vnogo letah čekali, kojeg rodjenja su proroki pak mudraci prorokovali. Denes se je narodil zveličitelj puka vu prostoj štalici, vu Betlehemu. Tam su ga prvič pohodili prosti pastiri, pak zmožni kralji, da mu se nakloniju.

Šetujmo i mi k njemu vu cirkvu i s veseljem njega dičimo, narodjenja njegovog veselo svetimo i Bogu višnjemu i milostivnomu hvalu dajmu, da nam je iz prevelike svoje milošće sina svojega poslal, da bi tu na ovim grēšnim svētu izbrisal zločinstva naša!

A mi, koji se s vami radujemo - poštu-vani čitatelji! — želimo vam dobre i vesele svetke i s vami skupa kriknemo:

„Narodil se je kralj nebeski“. „Dika Bogu na visini, a mir ljudem na nizini!“

ZABAVA.

Božićna noć.

Noć je, tiha nema noć; noć pred jednim najlepšim kršćanskim svetkom, božićna noć. Tihi vetrić niše gole lipine grančice; a nad spavajućim svetom s budnim okom skoznuju zvezde.

Mala, k angelom spodobna deca već su otrudnila od igre; svece na božićnom drevu već su pogasnule. Sve je tiho i mirno.

Morti i narav zna, da bude zutra sveti den božićni?

Vu zraku se tajinstveni veter prebua, i svakojački dissonansi zlevaju se vu jednu lepu melodiju, kak da bi se čulo:

Gloria in exelsis Deo!

Veter dalje ide, nad jeden na pol odprti oblok nuter ide, zaniše velike svilne zastore, i iznikne s jednim k javkanju s podobnim glasom. Budna mati se prekriži i vu strahu zavikne „Bože moj!“

Strah ju je k mramoru spodobnoj vcinil. S tužnim srcem sedi na posteljki, vu kojoj joj se dete s smrtijom bori. Božićna noć! Denes se je narodil zveličitelj, a njezino dete vmira. Strašna božanstvena! Vekši dogodjaj je smrt kak narodjenje. Tam stoji lepo božićno drevo nakinčeno s pozlaćenimi orehi, srebrnimi jabukami; nad drevom drobni angeleki; vu sredini mala štalica, a nutri detešće Jezus. Celo drevo je vu jednoj svetlosti od stotine malih svećicah. Zabadav, nega tko bi se nad njim veselil, nega, gdo bi se lepimi pitanji napadal mamu. Tam leži vu postelji, a pri glavi mu, čeka angel smrti na žrtvu.

Sirota mati sama verestuje celu noć: Srđce joj se razdvojit i hoće od bole. Daleko bori joj se muž za milu domovinu, ovde pak joj se sva nada, sva sreća bori s življenjem.

Puna straha moli za obedva. Koj ostane? Koj pogine? To je tajnost. Lepi svilni lasi razprestrti su joj po okruglih ramenih, vu velikih črnih očih drhće joj suza.

Vura muklo bije dvanaest. Betežno dete obrne se vu postelji i zapita:

Draga mama, kaj ne da Jezus rad ima malu decu?

Istina, rad ima dobru, decu koja posluhneju roditelje.

Jeli, mama ja sem navek dober bil? Ja v nebo dojdem. Ali je negdi lepo nebo. Tak bi več rad tam biti.

Na ove reči steplo se je celo materino telo. Zagrlji si dete, kak da bi ga od smrti štela izbaviti, i žuhko se počme plakati. Dete opet pregovori:

Jeli draga mamica, zutra bude božić. Jaj, kak bi i ja rad išel vu cirkvu posluhat kaj on dober bači od Jezuska pripoveda.

Za jednu minutu počel je jako kašljati.

Mama! prične pretrgljivo govoriti detel! Ti si punoput rekla, da i ti znaš pripovedat od Jezuska. Jaj kak bi rad poslušal! onda me ne boli tak jako.

Lepa mati digne proti nebu oči. Neizmerno vugodno čuvstvo ju je poprijelo. Več ju nikaj ne boli, ne boji se za dete. Jednoga angeleka vidi pred sobom, na glavi s myrtusz vencem, na kojem je na diamantnoj tabli bilo napisano: Ufanje. Na čelo kušne dete, i počme s milim zvonkim glasom pripo-

vedati od Jezuseka. Pripoveda dugo dugo, dok joj god sen nezatisne oči.

Vura tuče jednu, vmirajuč zdehne si; jako zanišeju se svilni zastori, i angel smrti fletno odleti obteretjen s detetom, gori gori vu visinu vu beskrajnost.

Okolo materinjih vustih pokazuje se sladki smeh. Bledo lice joj najedenput počr- leni. Lepa je senja. Senja od prvih dnevo- ljubavi senja, kak je ljubljenu mužu prvi- put rekla: „Je“

Senja se dalje razvija, i vidi si muža kak s vencem na glavi dimo povrača iz tabora. Oh kak srećen more biti i nesrećnik!

Kak lepo pretvarja nebeska ruka žalostnu istinu. Samo senjaj sirota mati! Veter nepušil vura ne tuči! ftičice ne stajajte se rano! Pat tiho! budimo i mi tiho, da nezbudimo nesreć- nu mater!

HORVATH GYULA.

Kaj je novoga?

— Kraljska obitelj kod nas. Kak čujemo kraljska obitelj bude kod nas lepe božične svetle sprovodila vu Gödöllő i Nj. Veličanstvo pondeljek ovog meseca 28-ga bude slušanje držalo. Na svetu neć brččas dojde Rudolf i Štefania takajše vu Gödöllő.

— Deset ljet stari honved. Da su za domovinu i za slobodu vu 48 godini 14 let stari djaki vojuvali, to nitko netaji, ali to si nitko nebi bil mislil, da se vu regimentu deset letošnji honved najde. Na to je samo ve došlo družtvo starih domobrancov; jer iskali su krstnoga lista Kralik Ferenc, od kud su zez- nali, da je Kralik 48 godine samo deset let star bil, i tak mlad je već domovinu branil.

— Otott Kovač Józef foringaš iz Szege- da je vu zadnjem vremenu s tremi vu Ser- biu otišal, gde je menaziju vozil za serbskom vojskom. Kak su Serbe Bulgari biti počeli, Otott Kovač Józefu je posel hudo počel iti, žena mu takajše nikakvoga glasa ne čula od njega. Mnogo se je žalostila za njim i od- lučila si je, da ga ide vu daleku zemlju iskat. I zbilja pred nekoliko pet tjednov odisla je vu Serbiu. Izkala, tražila ga je vu Biogradu, vu Nisi, bila je vu Pirotu takajše, ali ga nigde nije našla. I samo najzadnje pomiranje neprijatelj ju je pačilo vu izkajuju. Kad je zaznala, da joj je muž baš vu Bulgarii, nije smela dalje iti i tak je i nje ovaj tabor Bog zna za kuliko let razta- vil! Iz Nise je teško i komaj vun zišla, jerbo odonud samo betežnike i plezirane soldate daju očseliti i oditi iz varaša. Ove dane na veliku molbu njezinu su joj dozvolili, da more iti dalje i tak je dimo došla. Vu Belgradu je čula glasa od jednoga človeka iz Segeda da joj je muž peneze poslal dimo i to: 152 frankov. Mlada ženska se je kod žandarov potužila, da joj poštar neće dati peneze, poštar joj je rekel, da naj donese pismo vu kojem se osvedoči, da joj je muž zaistinu vu Bulgarii.

— Bulgarski tolvaj vu glavnom gradu. Ove dane su vu Budimpeštu vu kafani jednoga čudnovatoga človeka prijeli. Žandar, koj se navadno tam drži, ga je pital, gde mu je svedočba i naj dokaže od kud je? Taj isti se je Mamač Mihalya za bulgarskoga trgovca imenuval. Jer nije imel nikakva pis- ma, policaj je telegrafiral vu Rusčuk konzulu za tumačenje. Taj konzul mu je nazad telegrafiral, da se taj isti nezove Ma- mač, nego Mendl Mihaly, i da je on jeden izmed najvećih tolvajov i to je istina bila jer su kod njega do 4000 frtov i više sva- kojačkih stvarih iz srebra i od zlata našli, da su ga viziterali, koje je on brččas negde pokral.

Iz Budimpešta pišeju: Ove dane su vu glavnom varašu pred jednom hižom mrtvo telo jedne male pčice našli, zamotano vu svakojačke canjke. Constaterali su, da je to malo deteće zadušeno bilo i odnesli su ju vu Rökus bolnicu. Strašnu mati ovog nesretnog deteta žandari iščeju. U bojs t vo samog sebe. Tatar Józef mesarski detič v Dömöšdu rodjen, se je 18-ga ovog meseca vu glavu strelil. Onu noć su ga još živoga vu špital odpelali. N e s p o s o b a i tolvaj. Liber Ignac šnajderski

detič ne samo bez posla nego i bez zimakoga kaputa je sim i ta hodil vu glavnom varašu. Ove dane si je štel pomoći nevolji, kad si je zezbal vu jednom odprtom auslugu jen zimski kaput, ali na njegovu veliku nesreću kad ga je štel vkrasti, opazi ga gažda, koj ga je zapreti dal. P i j a n a m a t i. Nekakva Polák Anna se je tak napila ove dane, da si četiri let staromu sinu glavu reztukla s jednim drevom. Dete su odnesli vu bolnicu, a groznu mater su pak zaprli.

— Sprožena pištola. Vu občini Cervna (Hunyad okolici) se je gostovanje obdržavalo. Selsko gostovanje bez strelanja je niti moći misliti, daklem i tu su strelali jen za drugem. Jeden junak si je pištolu s dinamitom na punil, neznajući, kakvu jakost ima dinanut: sproži pištolu a dinamid cevi rezrdobi kak takajše i njegovu desnu ruku. To još nije dosti, nego jen komad cevi je tak vudril vu glavu jedne poleg njega stajuće žene, da je onda za tri dni vumrla.

— Dugo spavanje Iz Geye sledeće čujemo: Vu selu Kunewald jedna devojka po imenu Inger Maria već jedno pet tjednov neprestance furt spi, kroz ovo vreme se je samo jedenput na kratko vreme zbudila. 30 dni je nikakvu hranu ne k sebi zela, i samo ve joj davaju kroz nos mleko. Usta si tak čvrsto skup drži, da ni su mogući joj zube odpreti. Ovo spavanje te devojke je pred svakim čudnovato.

— Na pušku, pak na pogoniče pazite! To naj si lovci zapametiju. Vu M.-Štefancu 17-ga o. m. K. R. krčmar držal je lov i imal je decu, koji su mu zajce gonili, je obstretil jednoga dečeca 11 let staroga. Širomak ima više šprihov vu svojim telu. Sta- reše nema, pak vezda leži bez doktora nes- rećnik, nigdo ga nevraci. Tak nam piše jeden prijatelj naših novin.

Zagonetke.

Vu vsakom me vrtu ima,
Séja se vu rahle grede,
Marhi se podaje čima,
A koren pak človek jede,
Dene mu se druga glava,
Eto te vu onoj kući,
Gde se Bogu daje slava
I nebeski navuk vući.

Mrva — Crkva.

Ovo onim slast je prava,
Ki mast i meso neljube,
Ako se dene druga glava,
Za pėsje će biti zube.

Post — Kost.

Hitro plavam — ali riba nisam.
Friško ljetim — ali vtica nisam.
Po vodi brodim — ali šajka nisam,
Po svetu hodim — ali ali putnik nisam,
Divanjak imam — ali hiža nisam,
Kolo imam — ali melin nisam,
Daj pogodi ako moreš prav,
Kaj sam vendar?
Ter mi budi zdrav!

Parobrod (dampbrud)

Gluho je — čuje,
Némo — govori,

Navaden mu je
Kvarter vu gori.
Gda se vu gori
Prebudi vikom,
S vsakim govori
Ž njegovim jezikom.

AIPO

Nekaj za kratak čas

„Lopov!“ zagrmi sudac na tata, koj je pred njim stal. „Kak si se podufal po bélom dnevnu i odprtoj vulici vkrasti konja!“ Pre- milostivni gospodin sudac! Ja? — kaj bi vkral konja? Zapita tat ves začudjen. Znaju: Išel sem za silnim poslom, ter sam došel vu jako vuzku vulicu, srétnem se s ovim konjom, koj je po mali naprvo išel. Ja sam né hotel vre- mena gubiti, zato sam potiral konja; ali na jedenput začujem glas: „Nejdi blizu, konj riče!“ Ja se potulim, ter stiskajuč se k plotu, hotel sam preteci konja, kaj otidem jenput po svojem putu. „Pazite, konj grize“ zakriči drugi. Kaj mi je preostalo, ako nečem da me konj vgrizne ili pak vritne, skočil sam na njega. Ja sam još né bil prav vu sedlu, a (morti poplašen) poleti s menom prék polja i senokoš, kakti vtica vu zraku, prek deset poštih daleko. Tak, milostivni gospodin sudac, došel sam i pred njih.

Neznam za istinu, jeli sam ja vkral konja, ili pak konj mene.

Jeden gospodar dobil je od svojega pri- jatelja vedru vina, ito jako dobroga. Da bi ga začuval za svoju braću, zapečatil je lag- viča. Sluga, koj je to opazil, prevrta lagvič s ozdola i navzije se te božje kaplice do volje. Za nekoje vréme dojde gospodar, odpečati lagvič, da pokóšta vino; ali se čudom začudil, gda je opazil, da pol vina fali, akoprem je pečat čeli i nevtergnjeui. Pogledni dolji, morti je lagev prevrtan, rekla mu je žena. „Ti hurma nekakva“, izdere se muž, „im ga dolji nefali, uego samo gori!“

Sudac: Jeli vi znate; da ste včera bili pijani kak čep, pak ste vsakojačke bedastooće govorili!

Muž: Verek im ja nikaj od toga nez- nam, dragi gospon sudac!

Sudac: A jeli vi znate kajste meni na- mirom govorili?

Muž: Bogme im ja to neznam!

Sudac: Vi ste me hoteli navék grliti, knšuvati, kričeč: Oni su najbolši i najspamet- neši sudac vu celoj varmegiji.

Muž: Je, ve se pak verek i meni čini, da sam bil jako pijam!

CENA ŽITKA

Kuruza	na vagi	5.70	5.85
Pšenica	„	7.50	7.80
Hrz	„	6.—	6.80
Ječmen	„	6.—	7.—
Zob	„	5.50	6.—

LOTTERIJA

Bpešt 1885 20. december

49. 89. 35. 86. 07.

Szerkesztő: MARGITAI JOZSEF urednik.

Prodaja hiže i kamenarnice.

Vu V.-Kaniži Király -vulici pod 39. hižnim br,
i vu v.-kanižkoj gruntovnici pod 649. br. nalazeća hiža

tvornica za kamenje seči,

pisarna, dvor i vrt, tak takajše vu Horvatskoj,

poljeg Varazdina vu Vinici

ležeća i vu viničkoj gruntovnici pod 191. br. stojeća, kamenarnica, barakki, orudje i kola za ka- menje voziti, se dobrovoljno za fal cenu i s priličnim uvétom prodaje.

S bližjim izvěšćajom služi vlastnik Hild Károly vu Šopronu, ali pak Gyórfy Janos fiskaliuš vu V.-Kaniži.

308 4-4

Az öntapasztalás a legjobb! A ki a felett van kétségben, hogy a csúszós bántalmak, vagy a fájdalmas kőszvény ellen minő szert használjon, az vegyen 40 kr. egy üveg valódi

Pain-Expellert

horgonyal.

Tizenhét évi tapasztalás és számtalan siker kezeskedik a felől, hogy a 40 kr. nem hiába való kiadás. Kapható a legtöbb gyógyszerárban. Fő-raktár: Gyógyszerár az arany oroszánhoz, Prága, Altstadt.

A legjobb és legszebb

Harmonikák

és minden zene- hangszer csak

Trimmel N. János-nál

BÉCS

VII. Kaiserstrasse 74.

Arjegyzékek harmonika vagy más zene-hangszerekről ingyen és bérmentve.

315 5... 30

SZÖVETEK női és férfi RUHÁKNAK.

Csakis tartós gyapjuszövetből egy középtermetű férfi részére

Egy öltözetre 8-10 méter	{	jó gyapjuszövetből 4 frt 96 kr.
		jobb gyapjuszövetből 8 " " "
		finom gyapjuszövetből 10 " " "
		legfin. gyapjuszövetből 12 frt 40 kr.

Ferwient a legfinomabb gyapjúból a legdivatosabb színekben a legújabb női-psztruhák, ára méterenkint 2 frt 20 2 frt 40. Fekete Palmerston... trikót, valódi gyapjú téli köpenyek nők részére méterenkint 4 frt... Loden női esőköpenyek és ruhák.

Utazó-Pládek drája 4, 5, 8, egész 12 frtig. Legfin. öltözéket, nadrág felsőkat és eső köpenyszövetek túlfű. Loden, com-mis kammer, Cheviot, Tricot női kendők: telexszalposztókat perwient; doskingot ajánl

Alapított STIKAROFSKI J. ... 1866 ...

gyári raktára Brünben.

Minták postabérmenten küldetnek. Mintalépek a szabómester ruháknak bérmentetlenül küldetnek 10 frton felüli utánvétel köl-demények bérmentve. Állandóan több mint 150.000 o. é frt ér-tékű raktárom van ennel fogva természetesen, hogy nagy világöz-letben sok 1 egész 5 méternyi posztó-vegek maradnak, csakbogy ily posztóvegeket kénytelen vagyok jóval a készitési áron alul tovább adni. Minden jószaul gondolkodó ember befogja latni, ... hogy e kis posztóvegekből minták nem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelésnél e végből mi sem maradna, ennelfogva te-bat valóságos szedelés ha posztókereskedési cégekből mintákat bírdetnek, mert az esetekben a minták egész darabból és nem vé-gekből valók, ily eljárásnál a szandék ösmeretes.

Megnem telelo posztóvegek kieserlletnek, vagy a pénz visszaküldetik.

Levelezések magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadotnak el. 203 15...20.

Legszebb és legegészertűbb

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI AJÁNDEKOK.

HERLINGER M.

Alapított 1873. évben. Alapított 1873. évben.

óras és ékszerész, Csaktornyan.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű órák, arany, ezüstárak és ékszerekből legfin. kiállitva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémmjelző-hivatal által felülviz-sgálva és fémmjelve van.

Mindennemű

RÉGI ÓRÁKAT

ugyszintén arany- és ezüst tárgyakat javítás végett jót állás mellett, elvállalok.

Régi tárgyak cserébe a legmagasabb ártban átvétnetnek.

NB: Bátorkodom még jól berendezett optikai áruraktáromat is a n. é. közön-ség szives figyelmébe ajánlani. 209 43-->

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöztetnek

Mindig értéket képviselő tárgyak.

Ekszer-, arany- és ezüstáru ki

A RESOLVIRSZAPPAN,

feltalálva és sajátkezűleg készítve

Pichler Ferencz-től és k. főállatorvos az osztrák-magyar had-eregben. gyógyit minden külső sérülést és bőrküítést minden házi állatnál, eltávolít minden használati és szépségi hibát a lovaknál, különösen minden benuitást gyógyit úgy utat mint idültet és különösen mirigy-, csontszendvedések, kiválképen izom-gy u-ladások és szerszám nyomásnál gyökeres gyógyszer.

A resolvirszappan kitűnő tulajdonságai következtében és gyógyitási eredményei miatt gazdasági egyesületektől, állatorvosoktól és számos földbirtoko-soktól ismételen megisztelő bizonyítványokkal és elismerő hála-íratokkal kitüntetett.

1 darab resolvirszappan 50 gram. tisztasuly, elegendő 10 beteg ló részére o. é. 1 frt 20 kr.

1 " " " 120 " " " " 25 " " " " " 2 " 10 " "

Minden darab resolvirszappanhoz egy pontos használati utasítás a hazai nyelven mellékeltetik.

Fő-előrueltat minden világrészre Wasilewsky és Piletskinnél Varsóban.

Főraktar Magyarországon Török Józsefnél gyógyszerész Bpsten, továbbá kapható minden gyógyúkereskedés-ben és gyógyszerárakba.

Hogy minden utazás megakadályostassék minden doboz resolvirszappan az ide mellékelt törvényesen be-nyezt vadjeggyel és közvonásokkal al van látva

307 4-10. WASILEWSKI és PILANSKI Varsó

VERSENYT

lótakaró-szédelgesnek!

Előbb Lichtenauer özvegye és fia

87. év óta tennálló

cs. kir. ország. szabadalmazott

takaró és pokróczgyara

becsi raktárából küld.

LÓ-TAKARÓKAT

190 Ctm. hosszú, 160 ctm. széles, elpusztithatlan mi-nőségben, sötét alappal, szí-uezett bordúrban, darabját

1 frt 60 krért

csomaglással együtt.

Csakis a tömeggyártás és óriási fogyasztás foly-tán vagyunk azon helyzetben, ezen lótakaró-akat ilyen rendkívüli nagyságban és oly kitűnő minőségben ily nem közönséges olcsó áron adhatni.

Száz és több hálalratot bárkinek bemutatthatunk. Szétküldések utánvétel mellett eszközöltetnek. Nem teteszők visszafogadotnak.

A CIMRE JÓL ÜGYELEDŐ

LÓTAKARÓ-GYÁRI FŐRAKTÁR

Bécs, I. Rothenthurmstr. No. 14.

ÓVÁS!

Ovunk mindenki, árukat azon czegektől be-szerezni, kik nem állják neveiket nyilvánosan alá-jegyezni és hirdetéseinket jogtalanul utánozni. --

!! Elővigyázat ajánlatik !!

312 3...6.

En, Csillag Anna

135 cm. hosszú óriási Loreley hajammal számtalan hálalrattal, melyek mindenki ál-tal megtekinthetők, bebizonyítottam, hogy az általam feltalált hajkenőcs mindentéle haj-betegség, u. m. hajkihullás el-len, a hajnövés előmozdítá-sára, a hajtsző erősödésére, fejfőrös, korpaképződés és kopaszodás ellen, uraknál a rit-ka bajusz és szakál ellen a legbiztosabb szerként hasz-náltatott bámulatos eredmény-nyel. — Vegyelemzési bizonyít-ványok a legkitűnőbb szakférfiak-tól rendelkezésünkre állanak. — Egy tévely ára: 50 kr., 1 frt 2 frt., haszná-lati utasítással együtt. Szétküldés minden világrészbe postautánvétellel vagy az ősszeg előze-tes beküldése mellett a gyárból

CSILLAG ÉS TÁRSA

Budapest, VI, király-uteza 26.

Csaktornyan kapható a gyógyszerárban a „Magyar Koronához”, valamint magyarország nagyobb gyógyszerárakban. 304 6--20.

174 szám 1385.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csaktornyai kir. járásbíróság 5471. 1885. számú végzése által MEGLICS JAKAB benkoveczy lakos végrehajtató javára özv. CZIRK VENCICS JÁNOSNÉ és CZIRK VENCICS ERSEBET ellen 800 frt tőke s ennek járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 779 frtra becsült 2 ló, 1 csikó, 1 szekér, 20 kereszt roza, 2 szekényi széna, 20 zsáknyi kukoricza, 1 tehén 1 asztal, 1 almárium, 11 drb. kifaragott fa, 2 kukoricza góró, 1 disznó ól és 2 sertésből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszinén, vagyis Benkoveczen alperes laká-sán leendő eszközlésére

1885-ik év december hó 31-ik napjának dél-után 2 óraja

határidőtől kitzetetik és ahhoz a venni szándé-kozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. 107. §-a értelmében a leg-többet ígéronek becsáron alul is kőszpézn fizetés mellett eladatni fognak.

Mindezek, kik elsőbségi jogokat vélnek érvényesíthetni, kereseteiket, vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csaktornyan 1885-ik évi december hó 21 napján

319 1--1 Maximovits György
kiküldött bíróági végrehajtó.

A Betegbarát czimu roprátaban számos házi-szer van ismertetve, melyek sok éven keresztül megbizhatóknak bizonyultak s ez okból a legmelegebb ajánlatra méltók. Minden betegnek ismerni kellene a roprát. Külöponen pedig azokat, a kik kőszvényben vagy csuszban, tudásorvadásban, ideggyengeségekben, sápkorban stb. szenvednek, ama ügyelmeztetjük, hogy az egyszerű házi-szerek által nagyon gyakran meg az ügynevezett gyógyítátaban betegségek is meg-szünnek. A ki a Betegbarátot olvasni kívánja, az upon egy levelezőlapot Richter kiadó-inté-zetének Lipszába, mire a róprát megküldetik. A megrendelőnek ez költsége nem kerül.

Nyom. Fischel F. laptulajdonosnál Csaktornyan